

XANTYPA EXPRES 24 EXO 24 TVmagazin Blesk 5min historie 100+1 Maximum NA FILMU.cz

EMMA.

Láska ví všechno nejlíp.

REŽIE: Autumn de Wilde

SCÉNÁŘ: Eleanor Catton

PŘEDLOHA: Jane Austen

HRAJÍ: Anya Taylor-Joy, Bill Nighy, Mia Goth, Miranda Hart, Gemma Whelan

KRÁTKÁ SYNOPSE

EMMA. přináší skvělou filmovou adaptaci oblíbené komedie od Jane Austenové o hledání své drahé polovičky a nalezení vlastního happy endu. Krásná, chytrá a bohatá Emma Woodhouseová je neúnavná „včelí královna“, která ve svém malém anglickém městečku nemá konkurenci. V této jiskřivé satíře se Emma musí popasovat s nástrahami dospívání, pochybnými milenci a romantickými přešlapy, aby si uvědomila, že svou lásku měla vždy nablízku.

DLOUHÁ SYNOPSE

EMMA. přináší senzační filmovou adaptaci milované komedie od Jane Austenové o hledání své drahé polovičky a nalezení vlastního happy endu.

Krásná, chytrá a bohatá, 21letá Emma Woodhouseová (Anya Taylor-Joy) je neúnavná „včelí královna“, která svůj dosavadní život prožila v ospalém anglickém městečku Highbury, a je jen velmi málo toho, co by ji stresovalo nebo trápilo. Na začátku našeho příběhu nachází Emma zalíbení v pletichaření. Úspěšně zosnovala manželství mezi svou guvernankou a laskavým vdovcem panem Westonem. Emma z toho má radost ale jen do té doby, než si uvědomí, že si zároveň zosnovala ztrátu své jediné mateřské postavy a společnice ve svém domě. Se svým stonavým otcem panem Woodhousem (Bill Nighy) zůstává v domě sama a rozhodne se najít si novou společnici, konkrétně mladou a naivní slečnu Harriet Smithovou (Mia Goth). Její konání přitahuje pohrdavou pozornost přehnaně morálního pana Knightleyho (Johnny Flynn), zámožného gentlemana, jehož bratr se oženil s Emminou starší sestrou. Jako jejich soused a příbuzný tráví pan Knightly ve společnosti Emmy a jejího otce hodně času.

Jakmile Emma vezme Harriet pod svá křídla, rozhodne se, že by pro její novou společnici byl ideální místní vikář pan Elton (Josh O'Connor) – a to i přesto, že Harriet nachází zalíbení v místním váženém farmáři Robertu Martinovi. Emma je ale přesvědčená, že Elton by byl pro Harriet daleko lepší, a tak jí radí, aby Martinovu nabídku k sňatku odmítla a raději zasvětila své city vikáři. Neuvědomuje si ale, že vikář má oči jen pro Emmu samotnou. Zatímco všichni v okolí se domnívají, že Knightley se sbližuje s kultivovanou Jane Fairfaxovou (Amber Anderson), zbožňovanou neteří užvaněné staré panny slečny Batesové (Miranda Hart), Emmu mezitím okouzlí syn pana Westona, pohledný Frank Churchill (Callum Turner).

Milostné pletky potenciálních milenců v uzavřených společenských kruzích a jejich zavádějící předpoklady vedou ke komickým přešlapům a společenským faux pas, při kterých je Emma vždy v centru dění. Teprve poté, co přijme své vlastní

nedokonalosti a chyby, může po své zdlouhavé cestě konečně dozrát a najít svého dokonalého partnera, kterého měla celou dobu vedle sebe.

V dojemném, vtipném a nádherně zrealizovaném režisérském debutu uvádí filmařka Autumn de Wilde jiskřivou komediální společenskou satiru o nástrahách dospívání.

Focus Features ve spolupráci s Perfect World Pictures a v produkci Working Title a Blueprint Pictures Production uvádí film EMMA. Hrají Anya Taylor-Joy, Johnny Flynn, Josh O'Connor, Callum Turner, Mia Goth, Miranda Hart, Bill Nighy. Obsazení - Jessica Ronane CDG, CSA. Hudba - Isobel Waller-Bridge, David Schweitzer. Vlasy a make-up - Marese Langan. Kostýmy - Alexandra Byrne. Střih - Nick Emerson. Výprava - Kave Quinn. Kamera - Christopher Blauvelt. Koprodukce - Jo Wallett. Výkonná produkce - Amelia Granger, Ben Knight. Na motivy románu od Jane Austen. Scénář - Eleanor Catton. Produkce - Tim Bevan, Eric Fellner, Graham Broadbent, Pete Czernin. Režie - Autumn de Wilde.

BLÁZNIVÁ ROMANTICKÁ KOMEDIE O SPOLEČENSKÝCH ZPŮSOBECH A NEDOROZUMĚNÍCH

Jen málo autorů může doufat, že jejich práce zůstane navždy tak oblíbená, jako je fikce Jane Austenové, jejíž rozkošné anglické povídky o společenských způsobech a romantice diváky baví a dojmají již několik generací. Román *Emma*, publikovaný v prosinci roku 1815, byl autorčiným čtvrtým románem a zároveň byl posledním, který byl publikován za jejího života. Do té doby již napsala romány *Rozum a cit*, *Pýcha předsudek* a *Mansfieldské panství*. Mnozí ale považují *Emmu* za její mistrovské dílo, vystavěné na postavě dobrosrdečné, nýbrž nedokonalé mladé ženy, která umí být arogantní, rozmazlená a nevědomá si svých vlastních nedostatků. Je umně komplikovanou hrdinkou, která během příběhu dozrává, je více uvědomělá a daleko méně sebestředná. Pocit pokory, dospělosti a štěstí si Emma musela zasloužit.

Není to ale jenom okouzlující protagonistka, která z románu *Emma* udělala klasiku. Austenová ve svých poznámkách zachycuje velkou spoustu humoru pramenícího ze společenských způsobů a konvencí té doby. Společně s Emmou obývá městečko Highbury skupina důvtipných a zábavných hlavních i vedlejších postav. Její texty čtenáře lákají znovu a znovu a Austenová je vždy odmění něčím novým mezi řádky. *Emma* je jak román a satira, tak i svěží popis života tehdejší doby a komedie o společenských způsobech.

Román *Emma* se na filmovém plátně již dříve objevil. Jednou jako moderní příběh ve filmu *Bezmocná* z roku 1995 a poté ve své klasické verzi ve filmu *Emma* z roku 1996. Filmaři měli pocit, že nyní už nastal čas se k románu vrátit. „*Emma* je báječný příběh, a to hlavně díky jeho hlavní postavě, takzvané „včelí královně“,“ říká producent Graham Broadbent, jehož společnost Blueprint Pictures na projektu s Working Title spolupracovala. „Myslím, že se jedná o nejzajímavější román Austenové. Hlavní hrdinku ze začátku moc rádi nemáte a zabere vám čas, než si ji oblíbíte. Bezpochyby je to taková klasika, kterou by lidé měli znát, a zároveň tu máme generaci mladých lidí, kteří to ještě nikdy neviděli. Může to být odvážné? Může to být zábavné? Může to být zajímavé? Jestli si na všechno odpovíte ano, pak není špatný nápad dát tomu šanci.“

Tim Bevan z Working Title dodává: „Vždy jsem měl pocit, že obsah děl Jane Austenové nemá jako zdroj pro romantické komedie konkurenci. Hlavní protagonistka je na začátku poněkud dětinská, což se mi na příběhu líbí. Do všeho se míchá, a i když si myslí, že ví, co dělá, tak to samozřejmě neví. Její cesta je jak po lidské, tak po romantické stránce, velmi zábavná. Zároveň jsme ale měli pocit, že je tu prostor její příběh znovu převyprávět.“

Producenti se při hledání toho správného scenáristy obrátili na Eleanor Catton, která za svůj román *Nebeská tělesa* vyhrála v roce 2013 literární cenu Man Booker. Kniha, jejíž děj se odehrává během 19. století na Novém Zélandu, si ve všech koutech světa získala chválu jako svěží, působivé čtení se skvělou zápletkou. *New York Times Book Review* ohodnotil *Nebeská tělesa* jako „d'ábelsky chytrý duchařský příběh, velmi čtivou knihu a strhující románový úspěch“. Když Catton oslovili s nápadem na *Emmu*, zrovna s Working Title pracovala na filmovém zpracování *Nebeských těles*. „Potřebovala jsem to nejprve vstřebat, abych si uvědomila, jak obrovská věc to vlastně je,“ říká Catton.

„Film *Bezmocná* se mi moc líbí a viděla jsem i řadu dalších dobových adaptací *Emmy*, ale samotný román jsem nikdy předtím nečetla,“ pokračuje Catton. „Teď už jsem ho četla tak pětkrát nebo šestkrát a pokaždé, když ho znovu čtu, tak se mi líbí víc a víc. Hodně si potrpím na formu, a co se mi na tomto románu nejvíce líbí, je jeho znamenitě vystavěná struktura. Sama zápleтка připomíná šachovou partii, zároveň je ten příběh ale velmi lidský a organický a tak nestydatě zábavný, že úplně zapomenete, že má nějaký svůj plán – tedy až do konce. Myslím, že je to nejlepší román napsaný v angličtině.“

Catton se do příběhu tak ponořila, že první návrh scénáře měla napsaný za pouhé tři měsíce. „Adaptaci *Nebeských těles* jsme připravovali velmi dlouho. Jako scenárista nováček jsem ke každé epizodě napsala stovky a stovky návrhů,“ vysvětluje. „Scénář k filmu *EMMA*. jsem naopak napsala velmi rychle a přímočaře.“

Neznamená to ale, že by Catton nenarazila na žádné překážky. O některých z postav, například o Franku Churchillovi, do kterého se Emma zamiluje, se první polovinu knihy jenom mluví, ale fyzicky se v ní zatím neobjeví. Frankova churavějící teta, paní Churchill, se neobjeví vůbec. „Na papíře to problém není, protože chybějící postavu můžete popsat stejně dobře jako postavu, která je fyzická přítomná,“ říká Cotton. „Na plátně to problém je, protože film je samozřejmě médium, které nám ukazuje fyzickou přítomnost. Musela jsem najít způsob, jak chybějící postavy, konkrétně Franka, vytvořit, a ujistit se, že publikum se v těch propletených rodinných vztazích neztratí.“

Catton také chtěla ve filmu zdůraznit přátelství mezi mladými protagonistkami a dát jejich vztahu stejnou důležitost, jakou mají na plátně ostatní milostné páry. „Měla jsem pocit, že bychom přátelství mezi Emmou a Harriet měli brát vážně, a ne že by měl ostatním romantickým vztahům hrát druhé housle,“ říká Catton. „Také jsem měla pocit, že by náš film měl být s odkazem na humornost knihy vtipný.“

V tom spolu s režisérkou Autumn de Wilde jednohlasně souhlasily. De Wilde se k projektu přidala s nováčkovským nadšením. Doposud je uznávána za své fotografie, práci na reklamách pro klienty zahrnující Pradu, Uniqlo, Google nebo Oranginu a za práci na videoklipech pro umělce jako Florence + The Machine, The Decemberists, The Raconteurs a Starcrawler.

De Wilde byla nadšená, že do tehdejší Anglie může vnést svůj jedinečný vizuální styl a smysl pro rozmarnost. „Na této době mě fascinuje všechno, jak móda, tak styl, tak i nástrahy tehdejší společnosti,“ říká filmařka. „Tehdejší tlak na kultivovanost v lidech vyvolával pasivně-agresivní chování, které bylo přirozeně komické a dodnes je nekonečným zdrojem inspirace pro hranou komedii. Jane Austenová je kvůli svému talentu na sprádání bezkonkurenčních milostných zápletek často jako brilantní satirička přehlížená.

„Nikdy nemůže být až moc Jane Austenové,“ pokračuje. „Její postavy jsou tak lidské, symbolické a důvěrně známé, že odstup, který kvůli odlišné době cítíme, se rychle vypaří. Všichni budeme navždy blázny, kteří se ženou za láskou a přátelstvím.“

I když se de Wilde může zdát jako poněkud nezvyklá volba do role režisérky, díky své vizi a vášni k tomuto románu byla pro tuto práci tím správným člověkem. „Chtěli jsme najít režiséra, který příběh uchopí originálně a zároveň zdůrazní jeho soudobou relevantnost,“ říká Bevan. „Autumn má velmi osobitý styl jak vizuálně, tak komediálně, a příběhu *Emma* to prostě sedlo. Pomohlo také to, že je tou knihou úplně posedlá.“

Broadbent poznamenává: „Autumn má úžasné estetické cítění, což byste asi očekávali. Zaujalo mě ale, že si děj představila jako příběh ze střední školy. Nejoblíbenější dívka na škole, která má kolem sebe své příznivce. Kdo jsou ti outsideři? Co se stane za nedorozumění? Jak to spolu souvisí? Díky její perspektivě jsou ty vztahy soudobé, přístupné a vtipné.“

Catton se ve scénáři díky tvořivému týmovému přístupu de Wilde a její nakažlivě pozitivní náladě ještě více odvážala. „Než se k projektu Autumn de Wilde přidala, byl ten scénář daleko méně vtipný,“ říká Catton. „Autumn má úžasný dar se smát, což je skvělá vlastnost pro každého kreativce, který pracuje v týmu. Možná je to i ta nejdůležitější vlastnost. Většina nejlepších momentů ve scénáři vznikla tak, že jsem se ji pokoušela rozesmát.“

OBSAZENÍ FILMU *EMMA*.: SPOJENÍ OHROMUJÍCÍCH HERCŮ

Anya Taylor-Joy se ve své zvrácené hororové roli ve filmu *Čarodějnice* z roku 2015 ukázala jako talentovaná herečka. Když de Wilde zvažovala, koho do role Emmy obsadí, Taylor-Joy byla první na seznamu. „Emma není běžná typická hrdinka,“ říká de Wilde. „Na začátku se Emma musí chovat opravdu hrozně, abychom pak v příběhu mohli ocenit její vývoj. Nejde o to, že by ji někdo zkontroloval, ale nachází samu sebe. Anya je neskutečně inteligentní herečka, která dokáže zahrát zápornou hrdinku tak, aniž by přízeň diváků ztratila.“

Při setkání v New Yorku si režisérka s Taylor-Joy okamžitě padly do oka, a herečka hned věděla, že roli Emmy musí mít. „Hned jsem to věděla,“ říká Taylor-Joy. „Jakmile jsem Autumn objala, věděla jsem, že je výjimečná.“

Když Emmu ve filmu potkáváme, vládne městečku Highbury a je právě nadšená ze své nejposlednější pletichy, během které se jí podařilo dát dohromady váženého vdovce pana Westona (Ruper Graves) a její bývalou guvernanku (Gemma Whelan). Emmě je 21 let, je krásná a bystrá a je přesvědčená, že v její vlastní budoucnosti pro romantiku není místo. Nemá potřebu se vdávat a nemá o to ani žádný zájem. „Je způsobilá, krásná, chytrá a bohatá a dobře si to uvědomuje,“ říká Taylor-Joy. „Je hodně rozmazlená, nikdo jí nikdy neřekl *ne*. Chová se jako ve svém domě pro panenky, tahá za provázky a nutí všechny dělat to, co sama chce.“

Ale běda těm, kteří jí přijdou do cesty. „Někdy si opravdu neuvědomuje, jak krutě se chová,“ říká Taylor-Joy. „Většinou se tak chová ze žárlivosti, z vlastní pýchy, která ji velmi rychle raní, a to ona nemůže snést. Neumí své reakce kontrolovat, takže když ji někdo i nechtěně urazí nebo poníží, okamžitě mu to vrátí zpátky.“

De Wilde chtěla, aby i ostatní herci měli své nesporné kouzlo, stejně jako filmy Johna Hughese z 80. let. „Zajímala jsem se hlavně o novou vlnu britských herců. Ve filmu hrají i Bill Nighy a Miranda Hart, ti jsou samozřejmě už dávno hereckými legendami,“ říká filmařka.

Na začátku příběhu patří Emmino srdce jen jednomu muži a tím je její milující otec pan Woodhouse, kterého hraje zasloužilý anglický herec Nighy. Jelikož Emmina matka zemřela a Emmina starší sestra se provdala a odstěhovala se, slíbí si Emma, že navždy zůstane doma, aby mohla svého drahého otce opatrovat – a aby s ním souhlasila pokaždé, když tvrdí, že v salonku je cítit průvan. „Svého otce velmi miluje, ale jejich vztah moc zdravý není, protože jí u něj vždy všechno projde,“ říká Taylor-Joy. „Navzájem mají pochopení pro své neurózy. Pan Woodhouse je neskutečně paranoidní ohledně všeho a má pocit, že na něj pod každou kytkou číhá mor. Díky Emmě se cítí víc v bezpečí.“

Nighy vysvětluje: „Pan Woodhouse, zdá se, se obecně chová v dobré víře a nejvíce mu záleží hlavně na blahu své dcery. Částečně se asi za její potřebu vše řídit cítí zodpovědný, protože ani jemu není cizí s ostatními manipulovat.“

„Přítomnost Billa celý tým pozvedla,“ říká Broadbent. „Bill má v roli Emmina otce obrovské srdce a neochvějnou důstojnost. Moc nemluví, je neurotický a je to trochu hypochondr, ale jeho silný otcovský vztah zahrál Nighy geniálně. Diváci Billa milují. Vytváří neskutečně laskavou a komediální atmosféru.“

Až donedávna se Emma mohla vždy spolehnout na svou guvernanku, ale teď, když pro ni Emma našla její, jak se zdá, správný protějšek, odchod nové paní Westonové vytváří v Emmine životě hlubokou propast. „Paní Westonová a Emma si jsou extrémně blízké,“ říká herečka Gemma Whelan (*Hra o trůny*). Paní Westonová strávila v roli Emminy guvernanky spoustu a spoustu let a prakticky ji vychovala. Zároveň si jsou ale věkově dost blízké, takže jejich vztah je vším od matky, přes sestru, učitelku až po přítelkyni. Paní Westonová má pro Emminy výstřednosti pochopení, a když je potřeba, umí jí lehce a s humorem ukázat správnou cestu. “

Aby ve svém životě zaplnila prázdnotu po paní Westonové, zaměří se Emma na mladou Harriet Smithovou, ženu, jejíž „původ je nejasný“, a kterou Emma velkoryse přijme pod svá křídla. Ihned se začne starat o to, aby se jí dostalo významných společenských výhod, samozřejmě díky výhodnému sňatku. Bezchybně slušná a hodná, ale zároveň zoufale naivní Harriet, je touto oslnivou mladou ženou zaslepena a je nadšená, že zrovna jí se dostalo takového štěstí.

„Jedním z největších milostných příběhů v našem filmu je ten mezi Emmou a Harriet, které jsou nejlepšími kamarádkami,“ říká de Wilde. „Ve filmech se opravdovému přátelství mezi ženami, takové té posedlosti vaší první nejlepší kamarádkou, nevěnuje moc velká pozornost. Ve svých 21 letech Emma vlastně nikdy neměla kamarádku, která by nebyla její placenou pomocnicí. Emocionálně to z ní dělá školačku, i když intelektuálně je před ostatními hodně napřed. Vybírá si sice Harriet jako nejlepší přítelkyni ze špatných důvodů, ale poté si uvědomí, že bez ní nemůže žít.“

Již od začátku si de Wilde v této roli představovala Miu Goth. Goth a Taylor-Joy jsou blízkými kamarádkami i v reálném životě. Poprvé se seznámily v roce 2017 při natáčení hororového thrilleru *Marrowbone*. Goth poznamenává, že Harrietin a Emmin vztah se začne vyvíjet až tehdy, kdy začne být Harriet více asertivní a kdy si začínají být více rovny.

„Harriet má ve svém životě téměř ve všem pořádek,“ říká Goth. „Chodí do internátní školy, má přátele a všechno se pro ni vyvíjí celkem hladce. Jakmile pozná Emmu Woodhouseovou, vydává se na dobrodružství vlastního sebepoznání. Snaží se být

jako Emma. Na začátku to není přátelství, ale obchodní vztah. Obě z toho, že se znají, něco mají, ale jak se příběh vyvíjí a ony spolu zažívají různé věci, hodně se sblíží. Nakonec si uvědomují, že si jsou v mnoha věcech docela podobné.“

Vážný a přehnaně upřímný pan Knightley, bratr Emmina švagra Johna, s Emminým pletichářským chováním nesouhlasí. Zámožný gentleman, jehož rodiče již nežijí, tráví s panem Woodhousem a s jeho krásnou dcerou u nich doma spoustu času. Jeden by řekl, že jeho nesouhlas s Emminým chováním vlastně jen zakrývá jeho ryzí city k ní. „Pan Knightley je velmi pevný ve svých přesvědčeních, je vskutku inteligentní a morálně velmi uvědomělý,“ říká Taylor-Joy. „Je jediným odvážným, kdo je schopný jí říct: ‚Chováš se jako spratek.‘“

Roli pana Knightleyho dostal britský folkový zpěvák a herec Johnny Flynn, frontman skupiny Johnny Flynn & the Sussex Wit, jehož filmové zásluhy zahrnují film z roku 2017 *Stvořra* nebo nadcházející film *Stardust*, ve kterém hraje mladého Davida Bowieho.

„Četl jsem tu knihu ve škole a vzpomínám si, že jsem byl překvapen, jak moc mě ten příběh bavil. Také si pamatuju, že mi pan Knightley přišel jako hodně zajímavá postava,“ říká Flynn. „V jejich poněkud utopickém světě, kde všichni šplhají po společenských žebříčcích, je někým, kdo ví, co je co, a jak by se lidé měli chovat. Emmu si dovoluje popichovat a škádlit, což z něj dělá zábavnou postavu. Je o dost starší, než je ona, a je to vlastně člen rodiny, takže si to může dovolit. Dělá si z ní legraci tak, jak to dělávají starší bráchové. On jediný jí může ukázat, jak se doopravdy chová.“

De Wilde chtěla Flynnu do role pana Knightleyho díky jeho přirozenému charisma a jeho schopnosti vypadat drsně, ale zároveň zranitelně. „Miluju romantické filmy, ale jsem opravdu unavená z jejich obsazení,“ říká filmařka. „Johnny Flynn mi připomíná Steva McQueena. Je z něj cítit rock’n’roll. U Steva McQueena jsem měla pocit, že když se podívá do kamery, nejde říct, jestli bude brečet, nebo někoho praštit. S Johnnym jsme si příběh pana Knightleyho báječně užili.“

Broadbent dodává: „Knightley je v podstatě Emmin starší bratr. Ze stavu společnosti i z Emmy si trochu zoufá. Je úžasně romantický. Myslím, že ho bude zbožňovat jak dámské, tak pánské publikum.“

Knightley je od ostatních mladých mužů, se kterými Emma přichází do styku, opravdu velmi odlišný. I když to nerada přiznává, Emma je poblázněná do pohledného Franka Churchilla, který je ve společenských kruzích žhavým tématem, a to i navzdory tomu, že zanedbává starost o svou nemocnou tetu. Když se

v Highbury konečně ukáže, je přesně tak okouzující, jak si ho Emma představovala, a rychle si domyslí, že ona by ho mohla zajímat stejně tak.

„Doslova se do něj poblázní, aniž by ho kdy předtím viděla. Je očividně velmi pohledný a dost zámožný na to, aby si ji vzal, a je vlastně jediným, kdo připadá v úvahu. Zoufale s ním chce zažít cokoli milostného,“ vysvětluje Taylor-Joy. „Když se objeví, začnou si spolu rozpustilý, trochu krutý a vtipný vztah, ve kterém jsou oba mistrovští manipulátoři. Tráví spolu spoustu času a Emma se k němu chová jako k přidrzlému kamarádovi, ale hlavou se jí honí myšlenky, že by z toho mohlo něco být.“

Přehnaně sebejistého Churchilla ztvární Callum Turner, známý z filmů jako *Fantastická zvířata: Grindelwaldovy zločiny* nebo z filmu Johna Boormana *Za vlast a královnu*. „Na Frankovi pro mě bylo důležité to, že se pořád tváří, že všechno bude super,“ říká Turner. „Zábavné na něm je, že si je s Emmou rovný. Nemá potřebu se jí klanět. Provokuje ji způsobem, jakým si to ostatní nedovolí. Bylo skvělé pohrávat si s absurditou těch situací – když se díváme zpátky v čase, některá pravidla se nám zdají být k smíchu, ale v té době a v tom světě byly pro ty lidi vším.“

Knightley jen stěží potlačuje opovržení vůči Churchillovi, zato Emminy pocity k němu sílí. Mezitím Emma rozehrává hru mezi Harriet a vikářem z místní farnosti panem Eltonem, kterého hraje Josh O'Connor, který se proslavil rolí mladého prince Charlese v oceňovaném Netflix seriálu *Koruna*. „Od začátku příběhu se snaží, aby místní komunita přijala jeho postavení,“ říká o Eltonovi O'Connor. „Snaží se ostatním dokázat, že je mezi venkovskou šlechtou na úrovni. Vidíme, jak přijíždí do kostela a všechny školačky se za ním otáčí. Je trochu jako rocková hvězda a snaží se získat si pozornost všech, všichni hltají každé jeho slovo.“

O'Connor se do role vžil díky vzpomínkám na kněze ze Southamptonu z jeho dětství. „Věří, že cokoli dělá, vede ho při tom bůh,“ říká. „Když dává kázání, Elton věří, že to není on, kdo mluví. Když kázání začne, bůh ho ovládne a používá jeho tělo jako loď. Mému hereckému výkonu to dost pomohlo, protože knězi jsou v podstatě hercům hodně blízcí. Také každou neděli na svém shromáždění vystupují na jevišti.“

I když Emma věří, že Harriet je pro Eltona vhodnou nevěstou, Elton má zájem o někoho mnohem urozenějšího, o Emmu. Když ji požádá o ruku, tak je Emma nešťastná, jak si mohla celou situaci tak špatně vyložit. Zděšená je hlavně kvůli tomu, že Harriet poradila, aby odmítla nabídku k sňatku od váženého farmáře Roberta

Martina, kterého má Harriet doopravdy ráda. Elton je šokován stejně tak, protože nečekal, že by ho kdy jakákoli žena mohla odmítnout.

„Použiju frázi, kterou říkala Autumn – je to patolízal v krizi,“ říká O’Connor.
„Doopravdy věří, že je božím darem. Emmu doopravdy zbožňuje. Kdyby to bylo celé naopak, kdyby Emmu požádal o ruku a ona by řekla: ‚Ó můj bože, už jsem si myslela, že se nikdy nezeptáš,‘ pak bych byl hlavním hrdinou v romantické komedii. Ale realita je taková, že Emma o Eltona nemá zájem. Pokud si o sobě myslíte, že jste extra třída, a řeknete Emmě: ‚Miluju tě. Chceš se mnou být napořád?‘ a ona řekne ne, vaše reakce je absolutní šok.“

Po tomto skandálu začnou rychle přibývat další. Ponížený Elton si rychle vybírá dovolenou a po šesti týdnech se vrací čerstvě oženěný s nemotornou paní Eltonovou (Tanya Reynolds). Poté, někdo záhadný – že by Knightley? – štědře obdarovává klavírem Jane Fairfaxovou (Amber Anderson), krásnou a talentovanou neteř užívaně staré panny paní Batesové (Miranda Hart).

Aniž by to kdy přiznala, Emmu užírá žárlivost vůči Jane Fairfaxové, jediné mladé ženě v okolí, která by ji potenciálně mohla vypálit rybník. Povídačky paní Batesové o Janiných nekonečných návštěvách přivádí Emmu do stavu šílenství.

Nadaná komediální herečka Miranda Hart byla z role paní Batesové nadšená. „Čím zranitelnější ženy jsou, tím raději je bráním. Nechci, aby tyto ženy byly zobrazovány z lítosti, ale pro jejich jedinečnost a proto, že jsou i navzdory svým chybám báječné,“ říká Hart. „Paní Batesová byla jednou z oblíbených postav Austenové, což s sebou přináší jistou zodpovědnost... Není obětí svých útrap, přijímá je, umí odpouštět a je neskutečně laskavá. Je prostě rozkošná. Akorát se vám někdy chce jí říct: ‚Prosím, prosím, paní Batesová, mohla byste alespoň na chvílku přestat mluvit?‘ Bůh jí žehnej.“

Broadbent dodává: „Miranda Hart ztvárnila paní Batesovou dokonale se vším všudy. Paní Batesová je postava, která vás rozesměje a zároveň velmi dojme. Miranda to zahrála opravdu nádherně. Ona a Bill Nighy jsou hereckými pilíři našeho filmu.“

V jednu bolestnou chvíli Emmina frustrace způsobí kruté faux pas – skandálně totiž urazí paní Batesovou. Její chování přivede Knightleyho k nepřičetnosti. Skoro až šílí z toho, jak uboze se Emma zachovala. Díky tomu si Emma konečně uvědomuje, že jí na jeho názoru na ní záleží více než na kterémkoli jiném. Pochopí, že už je asi na čase přestat s pletichařením v životech ostatních a soustředit se na to, aby z ní byla laskavější a ohleduplnější osoba, ne nepodobná její drahé přítelkyni Harriet.

„U Austenové jde hlavně o komediálnost postav,“ říká Broadbent. „Frank Churchill je trochu záporák. Emma je „včelí královna“ a rozhodně má na sobě co zlepšovat. Pak chvíli přemýšlíte, co tam Knightley vůbec dělá. Paní Eltonová je úžasně extravagantní a pan Elton je v podstatě zničený člověk, co nekonečně šplhá po společenském žebříčku. Opravdová komedie je ve způsobu chování všech jejích postav.“

„Je to nádherný milostný příběh mezi Emmou a panem Knightleym, ale také je to nádherný příběh o dvou dívkách, které se učí být nejlepšími kamarádkami,“ dodává de Wilde. „I když jsem si práci v této poněkud přifouknuté realitě užívala, mým cílem bylo lidem připomenout, že všechny tyto postavy jsou velmi hluboce lidské.“

O PRODUKCI

Příběh filmu EMMA. se odehrává během čtyř ročních období v ospalém městečku Highbury. Režisérka Autumn de Wilde měla jasnou představu o tom, jak by měla každá část tohoto hektického roku vypadat. Filmařka se za pomoci výtvarnice Kave Quinn a kostýmní návrhářky Alexandry Byrne snažila vytvořit barevný a živý svět, který by diváky přenesl zpět do minulosti.

„Nejprve jsme se začali zamýšlet nad barvami a celkově nad světem, který jsme chtěli vytvořit,“ říká de Wilde. „Je to velmi pestrobarevné období. Pomocí barev lidé dávali najevo své bohatství a své postavení. Všichni jsme se snažili tento přifouknutý svět vykreslit nejextrémněji, jak jen to šlo, ale za použití historicky přesných barev.“

Quinn vysvětluje: „Je úžasné pracovat s režisérkou, která má zkušenosti s návrhářstvím. Chtěla prostě vytvořit nádhernou a jedinečnou verzi EMMY. Snažili jsme se dosáhnout něčeho unikátně dobového a použít autentické barvy z doby krále Jiřího, které moc často ve filmech používány nejsou. Kritickým aspektem bylo sladit kostýmy s barevnou škálou již od samého začátku.“

Filmaři přidali k subtilní bílé i paletu pastelových barev společně s výrazně žlutou, oranžovou, růžovou a modrou, které byly v té době v oblibě. „Velmi dobrým příkladem je nábytek Chippendale,“ říká Quinn, která má zásluhy na filmech *Trainspotting*, *Daleko od hlučícího davu* nebo nedávný životopisný příběh o Judy Garland *Judy*. „Tento druh nábytku byl natírán velmi zářivými barvami. Dnes to tak nevypadá, protože barvy na dochovaném nábytku již vybledly.“

Filmaři hledali inspiraci i během návštěvy muzea Sir John Soane's Museum v Londýně, což je instituce zasvěcená nej přednějším architektům té doby. Soane byl

profesorem architektury na England's Royal Academy a vášnivým sběratelem maleb, soch, architektonických fragmentů a modelů, knih, kreseb i nábytku. „Je to jako časová smyčka zpátky do té doby,“ říká Quinn. „Návštěva tohoto muzea práci Autumn výrazně ovlivnila.“

Jedním z nejnepohodnějších úkolů bylo najít místo, které by posloužilo jako lokalita pro rezidenci Woodhousových, Hartfield, a další místo, které by mohlo být předěláváno podle potřeb filmování. Vzhledem k tomu, že velké množství historických nemovitostí je chráněno institucí National Trust a nemůže být nijak pozměňováno ani dotčeno, to nebylo lehké. Tým se nakonec usadil na Firle Place, panství ve východním Sussexu. I přesto, že kostra domu byla vybudována v 15. století, veškeré exteriéry rezidence jsou z doby krále Jiřího, což se produkci skvěle hodilo.

„Úžasné na Firle Place je to, že je to původně dům Tudorovců, ale je u něj i barokní stavba z doby krále Jiřího,“ vysvětluje Quinn. „Od té doby na tom domě vlastně nikdo nic nezměnil. Nejsou na něm žádné viktoriánské prvky. Je dochován téměř tak, jak na konci 18. století vypadal. National Trust i rodina, která dům vlastní, byli z natáčení nadšeni. Bylo opravdu neskutečné, co nás nechali se svým milovaným domem dělat.“

Quinn a její tým museli pracovat opravdu velmi pečlivě, aby nic neponičili. To znamenalo na některá místa přidat pěnové římsy a vytvořit pomalované panely, které se na stěny hlavní chodby pouze připevnily. „Bílou vstupní halu jsme díky panelům přetvořili na vyššoroženou vstupní halu,“ říká.

„Často je to tak, že když na daném místě pracujete, jste velmi omezeni tím, kam můžete malovat a kam můžete dát tapety. Všude je spousta vzácného nábytku a jsou konkrétní věci, se kterými se hýbat smí a se kterými ne,“ dodává návrhářka kulis Stella Fox. „Vymalovali jsme doslova každou místnost. Každý pár závěsů byl ušit na míru. Přivezli jsme si i vlastní nábytek. Autumn během celého natáčení byla za tu odvážnou. Kostýmy, výprava, kulisy – všechny postrčila k ještě odvážnějším, ale stále elegantním, návrhům. Bylo to jako pracovat v domečku pro panenky. Každý pokoj měl svou vlastní barevnou škálu.“

Květinové vzory se také staly důležitou součástí návrhů – nejen, že jsou esteticky příjemné, ale také pomáhají divákům sledovat měnící se roční období. „Určitě nám to pomáhá příběh správně vyprávět,“ říká Fox. „V knize se příběh odvíjí podle zemědělských období a podle mě je hodně důležité, aby všechna roční období působila celistvě. Květiny jsou jedním z těch očividných způsobů, jak toho docílit.“

Do galanterie, kterou postavili na radnici v malém anglickém městě a ve které se odehrává několik klíčových scén filmu, vnesla Quinn se svým týmem stejnou škálu

barev. „Bylo to úplně perfektní místo, hned naproti krásným domům na druhé straně řeky,“ říká výtvarnice. „Bylo to, jako by měl ten obchůdek výlohu do celého města. Raději než tvořit výzdobu obchodu v tmavých barvách, chtěli jsme ji udělat výraznou a barevnou, trochu jako staroanglická verze obchodu z *Little House on the Prairie*.“

Aby režisérka de Wilde přesně zachytila kulturu a zvyky obyvatel té doby, rozhodla se uspořádat dvoutýdenní soustředění, kde hercům umožnila seznámení s pravidly etikety, která v té době řídila život v Anglii. Na pomoc měli i pohybovou koučku Alexandru Reynolds.

„Vůbec jsem nechtěla pohyby herců nijak modernizovat,“ vysvětluje de Wilde. „Chtěla jsem, aby si herci zvykli na způsob, jakým budou muset chodit a jak budou muset držet ruce. Pokud mám na něco v tomto filmu přísahat, pak na jeho opravdovost. Vytvářeli jsme bláznivou komedii a přifouknutou realitu, ale vše bylo autentické. Jakmile jsme začali film natáčet, už to díky všemu tomu procvičování a zkoušení nepůsobilo povrchně. Navíc na tom, jak málo se lidé tehdy směli navzájem dotýkat, je něco velmi sexy. První dotek rukou Emmy a Knightleyho by měl působit jako elektrický výboj.“

Pro mladé herce bylo toto soustředění ohromně užitečné a pomohlo jim si zvyklosti a postoje té doby ukotvit. „Je to první dobový film, který jsem kdy natáčela, takže pro mě každý aspekt jejich života byla vzdělávací lekce,“ říká herečka Harriet Mia Goth. „Měli jsme štěstí, že jsme měli k dispozici tyto dva týdny zkoušek, nejen proto, že jsme díky tomu dostali příležitost vyzkoušet si naše klíčové scény, ale také díky učitelům etikety, dialektů i pohybů. Nikdy jsem se neúčastnila natáčení, kde by nám bylo k dispozici tolik nástrojů. Navíc to byla skvělá příležitost sblížit se a prolomit ledy.“

Jakmile začalo skutečné natáčení, de Wilde si práci s herci neskutečně užívala. „Miluju režírování,“ říká. „Užívám si hledání společných slov s každým hercem zvlášť. Proto se mi tolik líbilo být fotografkou, díky té intimitě, kterou s člověkem máte, když se snažíte být jedním člověkem. Jste zdrojem energie pro práci ostatních. Je to adrenalin a je to děsivé. A já si myslím, že jsem na tom všem závislá.“

Taylor-Joy dodává: „Autumn je pro tenhle film perfektní. Bylo skvělé chodit každý den na natáčení se všemi těmi lidmi, kteří jsou tak rozumní, milující a obětující se své práci. Opravdu díky tomu máte pocit, že tam prostě můžete přijít a zkusit cokoli a budete v bezpečí. Autumn je prostě jedinečná, její pokora a její láska, krása v každém, koho do projektu přizvala – je to úplně odlišné od jakéhokoli filmu, který jsem kdy v životě dělala.“

DOBOVÁ KRÁSA: STYLING EMMY

Stejná pečlivost, která byla věnována barvám, musela být věnována i kostýmům, které navrhla držitelka Ceny Akademie Alexandra Byrne (*Královna Alžběta: Zlatý věk*). „Barevná škála pro každé roční období je inspirovaná přírodou a krajinou,“ říká Byrne. „Na základě příběhu jsme s Autumn a Kave pro Emmu vytvořily takové barvy a takový styl, díky kterému buď do svého prostředí zapadá, nebo s ním naopak do jisté míry kontrastuje.“

I přesto, že Byrne není navrhování dobových kostýmů cizí, stejně strávila týdny hledáním informací, aby do hloubky pochopila oblékání žen i mužů té doby. „Každé období a každý scénář potřebují specifické studium,“ říká. „Ráda zkoumám období tak dopodrobna, jak jen mi to čas umožní. Vždy chci správně pochopit, jak by měly věci vypadat. Díky tomu se můžu rozhodovat na základě skutečných informací, abych režisérovi pomohla jeho příběh správně vyprávět. Hodně muzeí má z této doby originální kusy oblečení. Reálné doplňky z té doby mi pomohly jejich trendy pochopit – ať už šlo o váhu látek, techniky používané při domácím šití nebo způsoby, jakým šaty z jiných dob uzpůsobovali svým trendům.“

Svou prvotní pozornost soustředila na stylovou hrdinku v podání Taylor-Joy, která měla téměř neomezené množství šatů a vkus pro nejnovější trendy. „Emmin příběh je ve filmu ten hlavní,“ říká Byrne. „Ženská móda se v té době teprve začala zveřejňovat v časopisech a Emma je ta, která z těchto informací čerpala. Je zámožná a ráda si dopřává hezké věci. Raději než aby spoléhala na vlastní šicí dovednosti a svou rychlost, spoléhá na svou švadlenu. To znamená, že má na každé roční období rozsáhlý šatník.“

Klíčovou součástí Emmina šatníku se staly pozoruhodné kloboučky, které nosí jako doplňky ke svým outfitům. „Všechny její klobouky a čepce vycházejí z reálných modelů tehdejších módních značek,“ říká Byrne. „Autumn se líbilo, jak se herci začali při nošení těch zvláštěji tvarovaných čepic jinak hýbat, aby byli schopni navázat oční kontakt.“

„Nikdy jsem nedělala takovou práci, kde bych o každé věci, kterou na sobě mám, tolik věděla,“ říká Taylor-Joy. „Pokud na sobě máte šaty, které mají nádherně udělaná záda – a to si Emma moc dobře uvědomuje – tak jsem najednou schopná přednést svůj text přes rameno a zapojit záda těch šatů do hraní. Pro mě je to úplně nová úroveň, kterou můžu při hraní využít.“

Harrietin šatník je naopak daleko skromnější, a to i přesto, že Harriet postupně Emmin styl trochu okoukává. „Harriet je studentkou ve škole paní Goddardové a dostává malé kapesné,“ říká Byrne. „V prostředí školy je oblíbená, ale v Emmině světě je nezkušená. Emma Harrietiny obzory otevírá se svým vlastním záměrem.“

Klidně Harriet přenechá její šaty z minulého roku, ale ovlivňuje její styl tak, aby se to hodilo jí.“

Herečce Goth pomohly kostýmy od Alexandry Byrne správně pochopit její vlastní postavu. „Než jsme vůbec začali natáčet, měli jsme asi čtyři kostýmové zkoušky, během kterých jsme mou postavu v mnoha směrech vytvořili,“ říká Goth.

„Alexandra mi pomohla pochopit, kým Harriet v tom světě je, a jak by s tím dívka jejího věku v té době naložila.“

Než vůbec začala Byrne s de Wilde plánovat kostýmy pro mužské herce, Byrne sama připravila několik nákresů vycházejících z jejího vlastního hledání, sbírání modelů a vzorů látek. „S Billem a s Autumn jsme se sešli, abychom prodiskutovali naše nápady na vzhled pana Woodhouse,“ říká Byrne. „Bill si potom vyzkoušel již existující modely, abychom měli představu o střihu, proporcích, siluetě, barvách a odstínech, a abychom byli schopni pro něj vytvořit jeho vlastní šatník. Dohodli jsme se na skromné paletě béžových odstínů, které představují jeho usedlý a uspořádaný životní styl.“

Pro mladší muže Byrne čerpala inspiraci z popisů v knize a navrhla kostýmy, které by vizuálně odpovídaly jejich postavám. „Knightley a Churchill jsou dva velmi odlišní mladí muži a díky Jane Austenové o nich máme velmi jasnou a konkrétní představu. Podle toho jsem jim kostýmy vytvořila,“ říká Byrne. „Callum Turner a Johnny Flynn jsou také oba velmi odlišní herci – všechny tyto aspekty mi pomohly přenést jejich charakter a styl do jejich oblečení.“

Marese Langan pro Emmu a ostatní ženy ve filmu navrhla účesy vycházející z trendů z roku 1815 a ozdobila je umělecky tak, aby doplňovaly kostýmy od Byrne. „Inspiraci jsem čerpala z Alexiných nádherných subtilních kostýmů a z její palety barev,“ říká Langan. „Chtěla jsem vytvořit takový make-up a účesy, které by se navzájem doplňovaly s křivkou krku a s tvary čepic a zároveň vyjadřovaly něco z povahy každé z postav.“

Langan do svých účesů zařadila sezónní květiny, jak ty opravdové, tak umělé, aby podtrhla ostatní květinové motivy, které se ve filmu objeví, a aby opět pomohla divákům zorientovat se ve vývoji ročních období. „Měli jsme štěstí, že s námi v týmu pracovala floristka,“ říká Langan. „Zásobovala nás živými květinami, které odpovídaly dané roční době, a my jsme se pomocí nich snažili zachytit sezónní změny. Navíc jsme použili i květiny saténové, voskové a papírové.“

Čas, který byl každý den před natáčením potřeba na dobové úpravy, dal hercům příležitost na přípravu. „Každý den před natáčením strávíte u stylistky dobré dvě hodiny,“ říká Goth. „Někdy to sice zkouší vaši trpělivost, ale vlastně to byl neskutečně užitečný čas, kdy může člověk zpracovat všechno, co se od něj čeká.“

Uvědomit si, že jenom oblékáním by opravdu dívka jako Harriet v tehdejší době strávila část svého dne, mi pomohlo ji více pochopit. Už jen při pohledu do zrcadla jsem si přišla sama sobě hodně vzdálená.“

